

סורת הש"ס

(א) ברכות קא, עירובין יח, גזש
 (ב) תהא, ע"ש, (ג) (תוס' ס"י),
 (ד) וזקן הסנדק, (ה) פסחים
 (ו) (תוס' ס"י), (ז) (ס"י)
 (ח) תהא פסחים גביה ומקל פסחים
 (ט) תהא פסחים חזק כל גביה
 (י) (פסחים ק"ג),
 (יא) (ס"י, ס"א), (יב) (ס"א)
 (יג) (עירובין ק'),
 (יד) (קטן קא), (טו) (פסחים ק"א)
 (טז) (מ"א), (יז) (תוס' פסחים)
 (יח) פסחים גביה ומקל פסחים
 (יט) (פסחים ק"ג), (כ) (פסחים ק"ג)
 (כא) (פסחים ק"ג)

הַיּוֹדוֹת הַזֵּה"ת

(א) גמ' רבה תוספתא:
(ב) דים' דיה ויחודו וי'
אז' לא יא' חסד' גי' עין
מ'א' דמיל' ד' קד'
(ג) ד'א' ע'א וי' א'מ'ן
תקדש' גי' ע'ל מ' כל
תל'ס ד' קט' ד'יה ת'
כח' ע'א:

גליון הש"ס

[illegible]

לְטוֹי רֵשׁ"י

[illegible]

דבינו חנואל

[illegible][illegible]

היה כלי גבר על אשה. וכן התגדלת וכן הפוקת, ה' אלעזר המדממשני רבנן טעמיה דר' ר' שונג בשבת חייב חטאת, במס' ייטש מי שחולק גם על זה. ויפסח הלכה כר מרינוס. ולא רבנן, ייטש דאיכור לאו הוא, ל' משום דחיישין משום אשווי דשמי שבות אסור, וכי' **החזק' הקולש מעצמן**

עלמה פטורה. שאינה יכולה לנשא
 ומתרתה שוראה ועושה: והוא
הפרק. כעב אדום הוא הבא
 המעמיד החלב בקבוקו. ולי"נ מחבק
 ומחזיק ומי החלב של נסיביו נוטף
 לועזין אותן אנקיד"ש: **המכבד**
 מלת הבית: **והמכבד.** במים להרר
 על האבק של עינה: **חייב חטא**
 לקומה מפרש שטמא הדירה לה
 יבש חייב משום חולש (מחבק ח
 משום צורך) ומכבד ומרבה מש
 יבנה: **אחד זה ואחד זה.** אחד ש
 אחד יו"ט: **משום שבט.** דילמא
 נאסח ליה ממלחין ברבנות מש
 מאליהן והוי בנין: **קטיל קני באגמ**
 ומוחק קנים מן הכאס היה. לא
 יפרש משנה: **הפרק.** כנו
 ששאו שפרק חולב ממקום שמשכ
 והוי חולדת דש. ואית דאמרי חולין
 יקבל ולא היל דלאו מחזיר הוא א
 עקיד ועקיר וקאי בעטייה
 חובאה בקשיה ולשון מפרק נמי
 למימר אלא לשון מפרק: **בור**
 חולב מתוך פסולת: **וילתא.** לר
 בית ורפאס אגזיס היתה צכל העי
המכבד. שהיה אבק שלה ומרוב
 לאו דרשמי. לא הייתי כזה

רבותי פירשו לא סבירא לי: א
אשת ת"ח או בת ת
שמשע מאניה: מרבנא ביסא.
קיתוניות צווי וזו וסוסות צווי
רבי: משעון. דלכר שאין
והר ומהרצן איז מחבון להכ
עפר בגומא ולהשקות הנית אלף
עלה אבק: מותנ' הסולש מע
קוב. ט"ב. דחי כמחבר דיונ
הקרקע ע"י הנקב שמריה למהו
הקרקע ואפילו הנקב דפוס
גמ'

ואתו לאשוי גומות חבא
מזמער מהבלא ואמרי לה מ
מהבלא א"ל לא סבר לה מ
עריבה מלאה מים ורוחץ פ
מתרבת מאליו א"ל מלאו
והאידנא דסבירא לן כר' ^{מלאו}
נקוב חייב ושאינו נקוב פטור
ואמרי לה רבי חייא בר רב
לח"ש כשאינו נקוב משוי

תימה לריי כיון דמותא לגבן בריי
 והא מותר לגבוה בריי דמתוך
 לאכול בתוכו שלא יכני שרץ ושמש
 ותימה בדשליה תמיד נשחט וסד
 גמ'א דשלא בריון חכמים היינו
 דמאי משמע דמחייב מדאורייתא
 להיטוי מתמלואת הגומות שצין כרוב
 הממיר האי שבות וזהו אפילו במק
 מצא דרפה לא היו לדידהו אלא
 כמלא מהאי טעמא אפי' בדשולין
 וזי מחמת לא היו ליה רינח ר' אשיל
 שרי לכבד הוי מלאכתו להיטוי אלא
 ר' ירמיהו רב' שפעין אוסר אלא
 דר מלענין
 וליהשכר ודעיס חשיב קבוצ מחמתו
 על גב דהוי לקולא ופטור וכן
 דהוי לחומר'א וצבירייתא קמ'

[illegible]

ואין דרך בנין אלא אשה
אחרתי דשבת לאיסורא:
קורין טיפוניין: **המחנך**.
כמין כלי גמי ונותן הקפוי

יִכְוֹחַל מִשּׁוֹם צוֹבֶעֶת גּוֹדֶלֶת וּפּוֹקֶסֶת מִשּׁוֹם
בּוֹנֶה וְכִי דֶרֶךְ בְּנִין בֶּכָךְ אֵין כִּי־דֶרֶשׁ רַבִּי
שִׁמְעוֹן בֶּן מִנְסַי יוֹבֵן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלֶק
מִלִּמֵּד שְׂקִילָעָה הַקֶּבֶ"ה לַחוּה וְהִבְיָאָה אֶצְלֵ
אֲדָם שְׁכָן בְּכִרְכִּי הֵים קוֹרִין לִקְלָעִיתָא בְּנִיתָא
תְּנִיא יוֹרִ"ש בֶּן אֱלֶעָזָר אוֹמֵר גּוֹדֶלֶת כּוֹחֶלֶת
וּפּוֹקֶסֶת לַעֲצָמָה פְּטוּרָה לַחֲבֵרְתָּה חִיִּיבֵת וְכִי
הָיָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֱלֶעָזָר אוֹמֵר מִשּׁוֹם רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר: אִשֶּׁה לֹא תַעֲבִיר יִסְרָק עַל פְּנֵיהָ מִפְּנֵי
שִׁצּוֹבֶעֶת תֵּנוּ רַבְּנֵי הַיְיִחוּלֵּב וְהַמַּחֲבֵץ וְהַמְּגַבֵּץ
כִּבְנֵי־רוֹגֶרֶת הַמַּכְבֵּד וְהַמִּרְבֵּץ וְהַרּוּדָה חֲלוּת
דְּבִשׁ שֶׁגַּב בִּשְׁבֶּת חִיִּיב חֲמַת הוּדָי כְּיוֹם טוֹם
לְלוּקָה אֲרַבְעִים דְּבָרֵי ר' אֱלִיעֶזֶר וְהוּכָ"א אוֹמֵר
הוּא וְאֶחָד זֶה אֵינוֹ אֶלָּא מִשּׁוֹם שְׁבוֹת רַב נַחֲמָנִי
בְּבֵר גּוּרִיא אֵיקֶלַע לְנִהֲרֶדְעָא בְּעוּ מִינֵיהּ חוּלֵּב
מִשּׁוֹם מֵאִי מִיחִיִּיב אִמֵּר לָהּ מִשּׁוֹם חוּלֵּב
מִמַּחֲבֵץ מִשּׁוֹם מֵאִי מִיחִיִּיב אִמֵּר לָהּ מִשּׁוֹם
מִמַּחֲבֵץ מִגְּבֵן מִשּׁוֹם מֵאִי חִיִּיב אִמֵּר לָהּ מִשּׁוֹם
מְגַבֵּץ אִמֵּר לָהּ רַבֵּךְ יִקְטִיל קִנִּי כֹאֲמָא הוּדָי

[illegible]

ממות רבא (6) תוספאה אשכחיה לרבינא דקא
 שאש בר' דרבא אשכחיה לרב אשי דקא מצטעק
 א דחניא הרוצה לרביץ את ביתו בשבת מביאי
 תת זו דיו בוזית זו רגליו בוזית זו ונמצא הביית
 נאי תנא אשה חכמה מרבצת ביתה בשבת
 שרי אפ' לכתחלה: **מתני'** י"התולש מעציו
 ש פוטרי בזה ובוזה: **גמ'** רמי ליה אביי לרבא
 תנן רבי שמעון פוטר בזה ובוזה אלמא נקוב
 מיניהו ר"ש אומר אין בין נקוב לשאינו נקוב
 אלא

וְהָיָה אִשְׁמֹרֶת אֶשְׁמֹרֶת בְּחֹשֶׁךְ (ו) אֶשְׁמֹרֶת לֹא יִהְיֶה מוֹתֵר מִדְּרִבְּנָן
 נִינְן לְלוֹדֵךְ דִּמְנָבָן הִי מִשּׁוֹם בְּנִינָה כְּלֹמֶר בְּסִפְקֹךְ הָיָה
 מִסּוֹר מִדְּרִבְּנָן דְּהִי עֹבֵדָה דְּחֹל כִּי יִהְיֶה דְּאִסְרִין עֲמִינָה
 נִינְן כְּמַשְׁחֵי בְּחֹל כִּךְ מַשְׁחֵי בְּשִׁמָּה אֵלֶּה שֶׁהִכְתִּים מִדֵּי
 חֹן ר' לִאֲשׁוֹר דְּחֹל רִבְנָן שְׁמִית הוּא וְאִין שְׁמִית בְּמִקְדָּשׁ
 וְאִין דְּלִמְכָּה דְּלִמְכָּה וְהִכָּה שְׁמַעֲךְ דְּבִרְבָּלָה לִינֵה אֲשׁוּיָי
 אֲלִי בְּעֹרֶה נָמִי לֹא אֲסוֹר לִרְאָה אֵלֶּה מִשּׁוֹם שְׁמִית אֲטוּ
 הִי שְׁמִית אֲשַׁכְחֵן בְּמִקְדָּשׁ (ז) בִּפְ' בְּתֵרָה דְּשִׁרְיֹדִין (דף קכ)
 דְּרִבְנָן הִלְכָּן אִשְׁמֹרֶת יִסְבֵּי בְּמִקְדָּשׁ: **הַיְיִדְנָה** רִבְנָן
 לִרְאָי דְּבִרְכָּל כָּל הַכִּלִּים (קמח דף קכ): **אֲמֵר** ר' אֶלְאִישׁוֹר
 בְּלִי תִמְרָה שְׁמַעֲךְ דְּפִשְׁטִינֵי הִי דְּלִימָה מִזֵּן דְּשִׁי אִשְׁמֹרֶת
 יִבְיֹד אֲסוֹר לְכֹלִי עֲלֵמָה מִפְּנֵי שְׁמִינִי עֶפֶר מִמְקוֹמוֹ וְלֹא
 יִבְיֹד בִּי. מִימָה מִזֵּן קִפְרִין וְהִי בִּכְךָ בְּרִימָה נָמִי קִתְּנִי
 דְּוֵי וְאִי קִרְיָה לִי מ"ש שְׁמִית מִכְשָׁר וְרֵישׁ אֶס כִּן
 שֶׁלֵּךְ דְּרִבְנָן מִשּׁוֹם כְּתוּלֹס וְאִוְמֵר ר' דְּהִי פִרְךְ יִסְבֵּי
 בְּמִסְכָּה כְּלָאִים (פ"ו מ"ח) כ"ש לְעִנְיֵן הַכֶּשֶׁר וְזֵרֵי
 הִי כְּמַחֲבֹר לְעִנְיֵן הַכֶּשֶׁר וְרֵישׁ אֶשְׁמֹרֶת מִכְשָׁר

[illegible]

צה.

לֹא אֶמְנִי פִּכְיִי תִהְיֶה שָׁמַיִת
הַלֵּכָה בְּגִלְגָּל פִּכְיִי הִלְכָה
יָבִיב סִיחָלֶת מִשְׁמֵי שִׁיחָתָה
וּכְתֹב הַשִּׁיב גִּשְׁסִי רִימֹו וְלֹא
יִדְעִמִי לִי יִשְׁכֹּב אִם לֹא

[illegible]

טושיע זיך מיט טעפער
 זיין
סא מ' מיר קיינ מלכות
 שבת הלכה יז
 סב' ז' מיר קיינא שבת הלכה
 ג שבת שס טושיע
 ארבע קיינא שבת שס טושיע
 סג כ' מיר וסבת שס טושיע
 שס קיינא א
 סד ל' מיר קיינא מלכות שבת
 סה' ז' טושיע ארבע קיינא
 שס קיינא א

תורה אור השלם
 ז' יבין ז' אלוהים את העולם

אשר לקח מן האדם
לאשה: ונבאה אל האדם:
כראשית ב כב
2 וינתן לא שמוע בהשכית
אביו את הקעם וישלח את
קצה המטה אשר בידו
ושכל אותה ביצרת הדבש
ושב ידו אל פיו ונארגנה
עניה: שמואל א יד כז

מוסף רש"י

[illegible]

אצור, מוקמת משום צובעת, והמרבץ והרודה חלות דבש
ה דא שמתיה כר' אליעזר,
ים סכנה לא גזר רבנן. א"ר
א, שבת דאיסור פקילה גזר
הא לא אימנע מלרבץ אלא
ב בהמה, אפילו למאן דסבר
וכבר פירשונה בפרק חבית.
יו נקוב לשאינו נקוב

ו' בקונט' ואחיא צרייטא כר' יהודה
א צידולי קרקע כדפרי' לעיל צפ'
ה לר' דודאי כרבי יהודה אחיא דהא
ת ולר"ש שרי להמו אפילו לכתחלה:

מייירי דלא הוי פסקין
 רישיה שישיה הגומות דאי פסקין
 רישיה היכי שרי לקמן ריש לכתחילה
 דמודה ר"ס צפסקין רישיה ולא ימות
 ויביון דלא הוי פסקין רישיה אחא
 ר' אליעזר מנעא האמר צפ'
 דלאחר להם הממונה (יומא ד' נל:) גבי
 גירוף עששים דדבר דלאן מתבין
 הייחודה לר' יהודה מן התורה דלא הוי
 מלנכח מחשבתו וי"ל דפסקי פליגי דר'
 אליעזר סבר דלא רישיה רישיה ורבנן
 סבבין דלא הוי והא דאמר והאידנא
 דסבבין לן כר' שמעון שרי לכתחילה
 דאע"ג דלפטר דסבר ריש דהוי פסקין
 רישיה מכל מקום הש"ס סבר כרבנן
 דלא הוי פסקין רישיה יליכר שרי
 לכתחילה כיון דקיימא לן כר"ס
 (וע' תוספות סנהדרין פה. ד"ה ור"ע:)
 ודורורה חיותי רבש. צימה לרבי
 אחאי לוקה ציט ורבי
 אליעזר ורבנן נמי לא פליגי אלא משום
 דלא חשי לה מלכאיה ולא מן פ"ה

דמגליה (דף 11) אין בין יו"ט לשבת
אחלא אוכל נפש בלדד ר' יהודה אומר
אף מכשירי אוכל נפש וקאמר גמ'
מ"ט דת"ק אמר קרא הוא לבדו
עשה לבסוף האו ולא מכשירי ורבי
יהודה נכס הוא ויחיד לבסוף אלא
במכשירין שאפשר לעשות מע"ט
וכאן במכשירין שא"א כ' מכלל דאכל
נפש שר' רבי יהודה אפי' שאפשר
ורבנן נמי משמע דלא פליגי אלא
במכשירין וזו באכול נפש עיוד דלא
בחיילי א"ר יהודה דשפירשטיא עיוד

דבש' מלין (ולמן דף קא): אמרין
(ד') אליעזר סבר כרבי יהודה ועדיף
מדרבי יוחנן ושני אפילו אפשר
לעשותן מידה וילכא למימר דמיין
כירודה לצורך חול דמדר' תפיס דמיין
דאית ליה הויאל ואז מקלעי ליה
לאורחין צפרק אלו עוברין ופסחים ד'
(ח): ועוד דרבי אליעזר גופיה אית
ליה תסכל הויאל ואורי' דליכא
לאומקי כירודה סמוך לתשיעה לאז חזי
חו לאורחין אי נמי בדבש שהדיבש אז

אספור ביהמ"ש דלם חזי לאמריה ומרי
 דלם אספור אן כן נפל צימוי ירימ
 שאל אספור וכלבד שאל ביהמ"ש
 וקדא ביהמ"ש: **ש"ר** ויראה במחזא.
 וקדא העורה שאל דרעון חכמים ומפרש
 המכבד והמכבד כו' ומדמוקו ממני
 ו"ל דבהמ"ש חזי אספור גומות שמי
 תליא רפא דאיכא מיוב תטאמ לר"א
 לדרבנן לא חמיר האי שבות מיון דאפי'
 ו"ש שרי אפי' רבנא חזא. דה"ל שרי
 נכדודא על דמרה מותר לטלטלן ופרקי
 ומעון משום חזר מלחמתי לאסור לו
 הכא לרבי שמעון אלא דווקא ריבון:
 בתמתי דלכל מילי נקוב כשאינו נקוב
 משנתי תפסי ליה דרייתא גופא מ"ש
 אין שבת חשיב נקוב כשאינו נקוב אף
 יום לן לאחשביה נקוב כשאינו נקוב
 פירושא דרייתא אין בין נקוב
 ופירושא

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones